

מתניתין דף פז	מתניתין דף פו
<p>הפוגמת כתובתה לא תפרע אלא בשבועה. (א) עד אחד מעידה שהיא פרועה לא תפרע אלא בשבועה. (א) מנכסי יתומים (ט) ומנכסים משועבדים (ה) ושלא בפניו, לא תפרע אלא בשבועה.</p> <p>↪ הפוגמת כתובתה כיצד? היתה כתובתה אלף זוז ואמר לה התקבלת כתובתיך והיא אומרת לא התקבלתי אלא מנה, לא תפרע אלא בשבועה.</p> <p>↪ עד אחד מעידה שהיא פרועה כיצד? היתה כתובתה אלף זוז ואמר לה התקבלת כתובתיך והיא אומרת לא התקבלתי, ועד אחד מעידה שהיא פרועה, לא תפרע אלא בשבועה.</p> <p>↪ מנכסים משועבדים כיצד? מכר נכסיו לאחרים והיא נפרעת מן הלקוחות, לא תפרע אלא בשבועה.</p> <p>↪ מנכסי יתומים כיצד? מת והניח נכסיו ליתומים והיא נפרעת מן היתומים, לא תפרע אלא בשבועה.</p> <p>↪ ושלא בפניו כיצד? הלך לו למדינת הים והיא נפרעת שלא בפניו, אינה נפרעת אלא בשבועה.</p> <p>ר' שמעון אומר כל זמן שהיא תובעת כתובתה הירשין משביעין אותה, ואם אינה תובעת כתובתה אין הירשין משביעין אותה:</p>	<p>המושיב את אשתו חנונית או שמינה אפוטרופיא הרי זה משביעה כל זמן שירצה. ר' אליעזר אומר אפילו על פילכה ועל עיסתה:</p> <p>כתב לה נדר ושבועה אין לי עליך אין יכול להשביעה, אבל משביע הוא את יורשיה ואת הבאים ברשותה.</p> <p>נדר ושבועה אין לי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותך, אינו יכול להשביעה לא היא ולא יורשיה ולא את הבאים ברשותה, אבל יורשיו משביעין אותה ואת יורשיה ואת הבאים ברשותה.</p> <p>נדר ושבועה אין לי ולא ליורשי ולא לבאים ברשותי עליך ועל יורשיך ועל הבאים ברשותיך, אינו יכול להשביעה לא הוא ולא יורשיו ולא הבאים ברשותו, לא אותה ולא יורשיה ולא הבאים ברשותה.</p> <p>הלכה מקבר בעלה לבית אביה או שחזרה לבית חמיה ולא נעשית אפוטרופיא, אין הירשין משביעין אותה. ואם נעשית אפוטרופיא הירשין משביעין אותה על העתיד לבא ואין משביעין אותה על מה שעבר:</p>

רבי שמעון אהייה?

<p>"ונפרעת שלא בפניו לא תפרע אלא בשבועה" לרבנן נפרעת בשבועה בין למזוני ובין לכתובה, לר"ש רק לכתובה.</p> <p>בפלוגתא דחנן ובני כהנים גדולים במי שהלך בעלה למדינת הים והיא תובעת מזונות: ר"ש כחנן, רבנן כבני כהנים גדולים.</p> <p>האי יורשין משביעין אותה, הרי האב \ הבעל עוד חי? בית דין משביעין אותה מיבעי ליה?</p>	<p>ר' ירמיה:</p> <p>?</p>
<p>"הלכה מקבר בעלה לבית אביה וכו' יורשין משביעין אותה על העתיד לבא" ומיירי שנתנתה אפוטרופוס ע"י אבי יתומים.</p> <p>בפלוגתא דאבא שאול ורבנן במי שמינהו אבי יתומים אפוטרופוס, ר"ש כאבא שאול שאינה נשבעת, ורבנן כרבנן.</p> <p>האי כל זמן שתובעת כתובתה, הרי ר"ש לקולא "אם תובעת" מיבעי ליה?</p>	<p>רב ששת:</p> <p>?</p>
<p>"נדר ושבועה אין לי וכו' אין יכול להשביעה לא הוא ולא יורשיו" ואתא ר"ש למימר שירשין משביעין אותה.</p> <p>בפלוגתא דאבא שאול בן אימא מרים ורבנן אם שבועת יתומים דוחה כתיבת הבעל, ר"ש כאבא שאול ורבנן כרבנן.</p> <p>תירצת רישא של ר"ש "כל זמן שתובעת כתובתה" אבל איך תתריץ "אינה תובעת כתובתה אין הירשין משביעין אותה"?</p>	<p>אביי:</p> <p>?</p>
<p>מודה לתירוץ אביי, ומוסיף שר"ש בסיפא חולק על שיטת המשנה (פו)</p> <p>שבעל משביע אשתו אם היא אפוטרופוס ולר"א אפילו על פילכה ועל עיסתה</p>	<p>רב פפא:</p>